

विषय.
संस्कृतमिति श्री.

594

स भुवन्तु नि श्री.

[illegible]

૬૬	અમરકાંત મૌડી આમી જાવી	૬૦
૭૦	ચિરંજીવી પેન્નાઓ દારી	૬૧
૭૧	ચિરંજીવીનો ચિરંજી	૬૨
૭૨	આમંત્રણ.	૬૪
૭૩	બરેન બંદીયા આ	૬૫

વહાં.

૭૪	આમંત્રણ મંડાવથી.	૬૬
૭૫	કાળી મનુષ્યથી	૬૭
૭૬	દીપાવલી પવ	૬૮
૭૭	વનરાજી વાળન મંડાવ	૧૦૦
૭૮	મનુષ્ય બંધુઆ કોઈન દરન.	૧૦૧
૭૯	બાંધે છે કે	.	.	૧૦૨
૮૦	મનન મનુષ્યથી.	.	..	૧૦૪
૮૧	પ્રવાસીય રાજીવન મંડાવ	૧૦૫
૮૨	બંધુઆથી બંધુઓને કવ રહે છે કે	૧૦૬
૮૩	આમંત્રણ દેવદે	૧૦૭
૮૪	દામન. બંધુ દેવ	૧૦૮
૮૫	આમંત્રણ આમંત્રણ	૧૧૦
૮૬	બંધુઓ દેવદે કવ આમંત્રણ	૧૧૧
૮૭	મનન મનન નરંજીવન છે કેવી રીતે	૧૧૨
૮૮	દ મન નાદન કોઈને આવી આ સમી.	૧૧૪
૮૯	બંધુઓથી	૧૧૬
૯૦	બંધુઓ પ્રવાસમં.	૧૧૬

૬૧	અબાપમ.	૧૨૦
૬૨	પાપમણીને વસંતનો સદેશ.	૧૨૩
૬૩	મેરો પ્રેમીએ પ્રેમરસ પાપ ગયોરે	૧૨૫
૬૪	મૂર્તિપૂજન મહીમા.	૧૨૬
૬૫	શ્રીમદ્ ભુદ્ધિસાગર ષટકમ.	૧૨૭

ગણલ-કાવ્યાલી-હરિગીત વિગેરે.

૬૬	અમારી છ-દગાની આ.	૧૨૮
૬૭	અમારે કર્તવ્ય અને અમે.	૧૩૦
૬૮	જગતમાં આવી શું કાણું.	૧૩૧
૬૯	જગતસ્વરૂપ.	૧૩૨
૧૦૦	પ્રભુજી સત્ય છે.	૧૩૩
૧૦૧	વિશ્વસુખ.	૧૩૪
૧૦૨	કુનિયાનું સ્ખલિક સ્વરૂપ.	૧૩૫
૧૦૩	મિત્રને સૂચન.	૧૩૬
૧૦૪	હવે પાછા નથી વળવું.	૧૩૮
૧૦૫	એક શુકનો.	૧૪૦
૧૦૬	રોગમસ્ત શરીરની અવરચના.	૧૪૧
૧૦૭	કદી તોડી નહિ દૂરે.			..	૧૪૨
૧૦૮	પ્રીતમનો પ્રેમ નહિ દૂરે.	૧૪૩
૧૦૯	ગુરુચરણ.	..			૧૪૪
૧૧૦	અમારી માથ ને આવે.	૧૪૬
૧૧૧	પ્યારા અમનને ?	.		..	૧૪૬
૧૧૨	દિલનાં દગ્ગ પૂજાગ મિરો ક્યા દગે ?				૧૪૭

ક્રમ	વર્ણન	પાનાં
૧૧૧	સત્ય આપને પ્રેર્યા.	૧૫૪
૧૧૨	મનસુખ મેલેને.	૧૫૭
૧૧૩	આત્મ નવરત્નો બી રેડીને.	૧૫૮
૧૧૪	જેમ આપ વર્ણન.	૧૬૧
૧૧૫	સંસાર સ્વાપ ચર્મસાગર.	૧૬૫
૧૧૬	એક સત્યમાદક અદાત્મા.	૧૬૭
૧૧૭	આપણે માસની આપણ.	૧૭૦
૧૧૮	તે સ્વાત્મ સાધન શું કરું ?	૧૭૧
૧૧૯	અમર મીલિ.	૧૭૬
૧૨૦	અપરાધમાસ્તોત્ર.	૧૮૧
૧૨૧	પરમાત્મા મનિ અબ્યયની.	૧૮૪
૧૨૨	કૃષ્ણ જગત્ કાલ દરાશ છે.	૧૮૭
૧૨૩	વિદ્યા અને ઉદ્યોગ વિનં.	૧૮૨
૧૨૪	શુદ્ધિપત્રક.	૧૮૭

શ્રી ધોતરાગાય નમઃ

નાસવિનાસદ જ્ઞાનાર્થ યોગાનિષ્ઠ શ્રીદત્તદગુરુ શ્રી

પુટિનાગરગુરિ શરણસરોજેભ્યો નમઃ ॥

ગીત રતનાવળી.

પ્રમુ સ્તુતિ.

(૧)

સાજ્જનો દુમરો.

(દુ ના જય જગવાને ગર્જની પ્રમુના પાદમા કે)

જય જય પ્રેમ મૂર્તિ પદમાત્મન, પ્રેમ પ્રસારજેરે,

જય જય મન મોહન મહાદાત્મન ! સ્તુતિ સ્વીકારજેરે.

જય જય ૦ ૧

(૫)

(સાખી)

કેભળ વજ્રવથી કમકને, કાઢ્યો ભવોદધિ બહાર;
જગતા બમતા સૂઈને, મેલ્યો સ્વર્ગ મોઝાર.
દાયક દાતા બાળી તમેને,
શુદ્ધ સાયક બાવને ચાતું,
નિજ સત્ય સ્વરૂપે રાતું. પાર્શ્વ પ્રભુ ૨

(સાખી.)

માયા મમતા મન ધણી, મુદ્ધ દીધી દૂર,
આન્તર પેરી વિદારવા, પ્રગટ કર્યું શુભ શૂર.
કર્મ કટક સદુ કુટ કરીને,
બન્યા શિવરમણીના રાગી,
શુભ આત્મદયા પટ ભાગી. પાર્શ્વ પ્રભુ ૩

(સાખી.)

સ્વાત્મદયા સાધી તમે, પામ્યા મુખ જરપુર,
દ્રવ્ય બાવ શુભ દાનશી, દારિદ્ર કાઢ્યું દૂર.
અલખેલા અરિહંત અમેને,
નિત્ય નેક નજરથી નિરખે,
સેવકને કરે તુમ સરખો. પાર્શ્વ પ્રભુ ૪

(સાખી)

અણતાનદ વિલાસમાં, સદા બિરાજે આપ,
મનગમતા મોહન તમે, તનના દાહ્યા તાપ.

(૬)

અજીત પદ પ્રભુ આપો અમોને,
નિત્ય નમીએ નાય નગીના,
રંગ રસીયા છે રંગ લીના. પાર્શ્વ પ્રભુ ૦

પાર્શ્વજિન સ્તવન.

(૫)

(રાગ કાશ્યાપ.)

જય જગત્પતિ, પ્રભુ કાપો કુમતિ, આપો સન્મતિ ને મુક્તિ
ગહારી વિનતિ-ટેક.

શ્રી શોભાથી સુંદર દિસે અણહિલપુર પહૂન,
બાગ બગીચા કુવા વાવડી જ્યાં ઝાઝું છે ધન. જય ૦ ૧
વાડી પાર્શ્વપંચાસરા શ્રી ઠવણા નેમિનાથ,
મહી સામગાદિ જનજનાં ચૈત્યોનો જ્યાં કાક જય ૦ ૨
નરનારી આવેડે નિત્યે નમવા ત્રિભુવન નાય,
વિનયજાવથી વિનતિ કરીને હરેં જોડે હાથ. જય ૦ ૩
સુંદર સરિતા સરસ્વતી તે વડેછે જેનીપાત્ર,
નિર્મળ નીરે નિર્મળતાથી પુરે જગની પ્યાસ. જય ૦ ૪
ભહેર તીર્થે જેની પાસે અગમગતું છે આજ,
ચાર ચારપ જ્યાં બેડાછે શામળીયા જનરાજ જય ૦ ૫

(૬)

(સાખી.)

જન્મમરણના જુદામણી, તારો ત્રિભુવનનાથ;
 દૃષ્ટા કરી કિંકરતણી, દેખી ઝાલો હાથ
 મુજને મનગમતો મુદ્દિને માર્ગ આપજો રે,
 કહે છે કર્મોદ્ધીને અંતિ આનન્દે અજીત. સુતરાં ૬

સંલેશ્વર પાર્શ્વજિન સ્તવન.

(૭)

(મહિજન જાન્યુ તુમ મુજનાન-એ રામ.)

પાર્શ્વં પ્રમુ પ્રેમે પ્રણમું પાપ, થાપ સ્થિર મનહું મહારૂં રે.
 લગની મમ તુમથી લાગી, જગણા બવ દુઃખની ભાગી,
 પાર્શ્વં પ્રભુ. ટેક.

લગી જ્યોતિ અન્તર આજ, દેખી તવ દર્શન પ્યારૂં રે. પાર્શ્વં ૧
 ચવીયા સુરસવથી સુખે, વામા માતાની કુખે,
 આઘ્યા જગજીવન જીનરાજ, કાજ મુખ તેનું ચાર્યુ રે. પાર્શ્વં ૨
 સ્વપ્નાં દય ચાર દહને, પુન્યાર્ધ પૂર્વ લઈને,
 જન્મ્યા જગપતિ થી જગનાથ, તાતના કુલને તાર્યુ રે. પાર્શ્વં ૩
 યોગજીવ ઉમંગે કરતા, દુઃખીયાના દુઃખને હરતા,
 મુદ્દીને માતા પાસે નાથ, હરિએ વચન ઉચાર્યુ રે. પાર્શ્વં ૪
 જનની જીનજીની સાથે વૈર વહે કોઈ વાતે,
 જેનો નિશ્ચે કરશું નાથ, નથી કોઈ તેનો તારૂં રે. પાર્શ્વં ૫

(૧૫)

શ્રી મટેવાજી પાર્શ્વ સ્તવન.

(૧૨)

(ચતુર્થ સ્તવ)

જ્યેષ્ઠ મટેવાજી પાર્શ્વને, પૂરે પૂજક જનની આયને.—પૂજે
ધર સ્વન્દન મૃગમદ યોગી, લેગવી માંહી બરાસને.—પૂજે
પો ચંદ્રેત્રી કુલ શુભાગ્રી, સાથે લેખ મુલાસને.—પૂજે
જ્યેષ્ઠાવધી પૂજન પ્રમુખ, આપે અખંડ વિદ્યાસને.—પૂજે
આધિ આધિ ટાળે કપાધિ, ફર ફરે ભવ ત્રાસને.—પૂજે
મામાનંદન શિવમુખસ્વન્દન, વંદીએ ધરી ઉદ્ધાસને.—પૂજે
ભવ દીપક ઘટમાં પ્રગટાવી, પામો પૂર્વ પ્રકાસને.—પૂજે
સ્ત અનુભવ અન્તર જાગે, પાર ઉતારે દાસને.—પૂજે

મલ્લીનાથ સ્તવન,

(૧૩)

(ત્રીજી આવી ચુગટાત—એ ચતુર્થ)

મોહી રહું મહારાજ, મનકું મોહી રહું છે,
તવ મુક્તિ મોર્ષ જનરાજ, મનકું મોહી રહું છે. ટક.
ખી-ચોલે ચોભાથી રૂકું, સમવસરણ સુખદાય;
રૂખીને દુઃખીયાતણાં, સહુ દુઃખો તે ફરે પલાય મનકું ૦ ૧

સાખી-ત્રણ ગઢ મધ્યે તજતપર, આસન વાળી આપ,
વચનામૃત વરસાવીને, તમે ટાળ્યા ત્રિભુવનતાપ. મનકું ૨
સાખી-મુરપતિ આવે સ્નેહથી, સજી સર્વ શત્રુમાર;

ઈન્દ્રાણી આનન્દથી, કરે નાટક નાના પ્રકાર. મનકું ૩
સાખી-રંભતી ભમતી રમણીઓ, ધરતી પ્રભુથી પ્યાર.

વિનય વિવેકે વિચરતી, કરતી વંદના વાર હમાર. મનકું ૪
સાખી-દેવચંદો હીપે રૂડો, દેવ ભુવન અનુસાર;
અતિશય અનુપમ આપને, ઓપે ત્રીસ ઉપર
વળી ચાર. મનકું ૫

સાખી-શુભ પાંત્રીસે આજતી, વાણી વિભવ વિશાળ;
મુણીસમગ્રેભવી ભારથી, જેથી જગત્ની જાયે જંગલ. મન ૬

સાખી-પુરજી પુણ્યના યોગથી, પદ પુરપોત્તમ પાપ;
કર્મ કટક કાપી કડલ, વેગે વસીયા ચિવપુરી માંહિ. મન ૭

સાખી-સાદી અનન્ત મુખમા સદા, સહજ સ્વરૂપે રચામ.
દિવ્ય જ્ઞાનની ગૃતિથી, ભગ્ય ભાગો ચરાચર મામ. મનકું ૮

સાખી-મનમોહન મુક્તિતણા, મહીનાય ભગવાન;
અજીત ઉચારે આપને, મહારી વિનનિ ધરજયો
ધ્યાન. મનકું ૯

(૧૮)

(સાખી)

પ્રીત પુરાણી પાગળે, સમજી સર્જન રીત;
દયા દીલ દિનની ધરી, તોડો ન મ્હારી પ્રીત.
રાંક રમણીને રોતીરે, છબીલા ઊડો મતિ,
નાથ વિન્દાની નારીરે, પામે નહિ માન રતિ જગ ૧

(સાખી)

માન વિનાની માનિની, મત કરે મ્હારાનાથ;
પ્રાણ સમી પ્યારી ગણી, હવે જાણે હાથ.
રંગ રસીયા રસીલારે, રસીક રંગ રાખે તમે,
દુઃખ દરિએ દુઝેલીરે, દાસી આપ ચરણે નમે. જગ ૨

(સાખી)

આથ અતિ મનમાં હતી, મગવા મોહનસંગ;
તોરણી ત્યાગી તમે, બધા બગાડ્યો રંગ.
કપટી કામણુગારારે, કપટ આણું કેમ કર્યું,
દીલ દૂરથી દેખાડીરે, હૈયું મ્હાઈ નાથ હર્યું. જગ ૩

(સાખી)

નવબવ નેહ નીહાળીને, નજર મિલાવે નાથ;
સગપણ સાચું સાચવી, હું આણું તમારે સાથ.
માલ મંદિર મેડીરે, મુઠી ચાટ્યાં રાણમતિ,
ગયાં ગઢ ગિરનારેરે, લેટયા પ્યારા પ્રાણપતિ. જગ ૪

(૨૪)

પૂર્ણ પ્રભુતા વિભાગ વિભુતા, સમતાધર મુખ સ્વામી-૧
પ્રભુ સેવાથી પામે પ્રભુતા, યાવો અણત પદ ગામી-૨

ધર્મ જિનેશ્વર સ્તવન.

(૨૦)

(રાત કથાજી.)

ગાવો શુભ ધર્મ છલ્લંદના, પુર્યોત્તમ પૂર્ણાનંદના-ગાવો ૧
શુદ્ધ સ્વરૂપી સદ્ગુણનંદી, અજર અમર મુખ કંદના-ગાવો ૨
અક્ષયપદ ધારી અલભેલા, સ્વામી સુરનર વૃન્દના-ગાવો ૩
તારક ધારક સેવકજનના, દાળક શ્રીગુરી કંદના-ગાવો ૪
સાયક શુભના હાયક સ્વામી, મુગટ સર્વ મુખિન્દના-ગાવો ૫
બાનુનંદન વન્દન કરતા, યાપે કર્મનિકંદના-ગાવો ૬
બેઠક બારે બવઅટવીના, ઉદક ઉક સ્વચંદના-ગાવો ૭
અવિચળ સુખની આશા માટે, અણુ-ઉચ્ચારે વન્દના-ગાવો ૮

શ્રી પંચાસરા પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(૨૧)

(રાત-માદ)

મહારા પાર્શ્વ પંચાસરા નાથ હો ?

તારો પ્રેમ ધરી પરમેશ

કેશર યોગી કંકાવટી, ને કુલકાં બરેલી માળ,

કૃપાથી દયકોટિ મુનિવર સાથમાં;

સીધા દાવિડ વારીખીત્ય મુનિરાયજો — સિદ્ધાં

કરેલાં કમળાપતિ પુંડરિક ગણધરા;

મુક્તિ મહેલમાં પાંચ કોડ સહ જાયજો;

પ્રીતિ નીતિના પાગક પાંડવ પરાક્રમી,

વીશકોડ સંજ સિદ્ધ સ્વરૂપી ચાપજો — સિદ્ધાં

ચોવીશી ચાલુના ચતુર છનેશ્વરા,

નેમ વિના વિમળાયજો વિચર્યા આપજો;

શુભ માતાં ગિરિવરના મનડું મહુગહે,

અનુસવ વસથી આત્મ વિભુ રંગાયજો — સિદ્ધાં

ચતુર ચંદ્ર નૃપતિ પલ્લ આ ગિરિ ઉપરે,

સૂર્ય કુંડના સ્નાને ઘસો નર રૂપજો,

જાગિની લોકતા હતાકારી અતિ મલ્લા,

ગિરિ દર્શનથી ભાવે તથા ભવ કૃપજો — સિદ્ધાં

શુભ ગરવી સુલુવાગી સુર્જન જૂમિનું,

પુર પાટણ જગમા પુરૂં પ્રખ્યાતજો,

ખુબીદાર ખુલસાદ શેઠના પુત્ર જે,

બહેર નંપી પારખાડ છે જાતજો — સિદ્ધાં

ઉત્તમ સુનીસમ સંઘપતિ જે શોભતા,

ભાવે બેટાબ્યા શી સંઘને ગિરિસજ્જો,

વિક્રમ સંવત બોજળીશ હંઠયોતરા,

દાગણજાદ અદમીજો સીધા કાજજો — સિદ્ધાં

સદ્ગુરુ સ્તુતિ.

(૩૧)

(વીર વેસ્થાના ચારી, લાશી હમારી, ઉમા અઘારી-જે રાગ)
 ઊછ પ્રાણના ખ્યારા, સુખ કરનારા, દુઃખ હરનારા, જ્ઞાન
 દાતા ગુરુજી,
 શિરછત્ર હમારા, શુભ તમારા, શિવ વરનારા અજીતસાગર
 ગાય. ટેક

આપ ચરણરૂપ સુખદ કમલમાં લુપ્ત થયો મન ભૂંગ,
 જ્ઞાન સ્વરૂપી મધુરસ પીને ઉપખલું પરમ ઉમંગરે;
 સોહં મંત્રની ધારા, રટી રહ્યા સારા, ભય ભાગનારા, સદ્ગુરુ
 પૂર્ણ પ્રભાવ. ઊછ૦ ૧

સ્વાત્મ સ્વરૂપમાં છે પરિપૂરણ જાણી જણાવન હાર,
 મોહ મહારણ્ય માંહિ ભટકતા જનના ઉદારનારે;
 મારા નયનના તારા, રહો નવ ન્યારા, દુઃખહરનારા, લગી લગી
 લાગું પાવ. ઊછ૦ ૨

દય દિયમાંહિ સદા જયકારી કીર્તિ ખળ ફરકાય,
 પૂર્ણ દયાહુ કૃપાહુ ગુરુજી દેખીને દીલ હરખાય;
 બ્રહ્મચર્ય પરનારા, સમાધિમાં સારા, દુઃખ હરનારા,
 રમરતામાં સુખ યાવ. ઊછ૦ ૩

દેશ વિદેશના સજ્જનગણને આપતા આત્માનન્દ,
 સંસાર તાપે તમ પ્રાણિના શાન્તિદાતા જેમ ચંદ્ર

- ॥ ઉત્સર્ગને અપવાદે, ॥ મુલ અર્થ ને ઉત્પાદે
 ॥ રૂબ રોગને કાલ આવે, ॥ ભવજન તરવાને નાવે
 ॥ દુષ્ટાદિ નવ તત્ત્વ જેમારે, ॥ ૫૩ રૂબ છે વળી જેમારે
 ॥ દેવ જેવ ને ઉપાદેવરે, ॥ સાવ અર્થા જેવા કેવરે
 ॥ સાંભળીએ ધરી ધ્યાનરે, ॥ પામીએ સ્થી રૂડે જાનરે
 ॥ વીરઆણા દિક્ષ ધારે, ॥ માય સદ્ગુણ અજારે
 ॥ એ નાલી માલીડે વધારે, ॥ અછત અમરપદ પાવેરે

માનવહંસને પ્રયોધના.

(૩૧)

(મને મુજીને જરો છે મારો ઉચારે—એ રાજ)

- માનવહંસ ઉડી અચો ક્યા દેશમારે,
 તેનો જ્યારે જરા હાલ કરે કાં ન જરા ધ્યાન માનવ ૧
 વિના સાર આ અસાર પશિદાસમેરે,
 જ્યારે વેન મધ્યકેન, મોહ કેરી છે નિરાન માનવ ૨
 મધ્યરાત્ર છે ન જાન વિગટ પંચનુરે,
 કામ કોષ મોહ મગર રહે હવે ભરપુર માનવ ૩
 જરા એ વિચારી કેળુ તેમા ત્યારે,
 જિજ્ઞાસુ કેમ થાય ના જ્યાં જ્યાં નિરાન માનવ ૪
 જ્યાં જ્યાંને ઉત્સાહ જ્યાં ઉરમારે
 સંત લોભો જરો હાથ અછત નવ છે કરે માનવ ૫

(૫૦)

(શ્રુત)

હારા વિના કોઈ દિલોદી વાત કહેવા યોગ્ય નથી,
હારા વિના તે કોઈ ભાવ પરવાને વસ્તુ યોગ્ય નથી,
હારાં અમીમર્યા અઝર અમર જ્ઞેન રર્ષ ને. બહાલ૦ ૪

(હરિગીત)

પૂજનીક દેવિ સમાન મ્હોટી જ્ઞેનની હું જ્ઞેન છું.
સ્વામી વિનાની વિશ્વમાં દુઃખીયારી દુઃખની કહેણું હું;
આનંદના મદિર જર્ષ સ્થિર સ્થાપના તું ઈષ્ટ છે,
સમંધ હારો ચર્કરા કે ઇંદુરસથી મીષ્ટ છે.

(શ્રુત)

હવે હારો તો જ્ઞેની પરમ સુખદ સુખ સાથ કર્યો,
હારા વિષેતો જીવ પૂર્ણ સ્નેહ સાથ આજ મ્હારો કર્યો.
હવે મ્હારો તો જ્ઞેની કર્યો સફળ સંગાય ને. બહાલ૦ ૫
આપણ ઉભય હે જ્ઞેની પ્યારી ? એક નાય તણી વધુ,
સૌભાગ્યવંતી હાલ તું ને, ભવિષ્યની હુતો વધુ;
હારા સ્વામીનો મને કરાવી આપ મેળાપજો,
હારી દુઃખી જ્ઞેન કેરું વચન ના ઉઘાપજો. બહાલ૦ ૬

(હરિગીત)

તુજ ચરણમાં મુજશીર આ ઝુકાવીને અર્પણ કર્યું,
જડાવ ભવજાળ માંહિ કે ઉતાર કરજો મન કર્યું;
મુજને હવે ગમતી નથી આ વિશ્વની ઉપાધિઓ,
મુજને પડી તજતી નથી, આર્ધિ અને વળી વ્યાધિઓ,

- આને જાનનમંડલ વિરે મળેના, ધાવ જાનકદ નાદ અપાર,
ત વારંવાર.— ન્દાલી ૧
- પુરેકેવાનું વરસે વારિ-ધનું, જુમી અંતર ફેરી ભીલણી,
સરસ સોદાણી.— ન્દાલી ૨
- અમકે વીજળી સમરધરૂપ સર્વદા, દરજે સાન્નિધ્ય રૂપિ મપર,
રટે છે મધુર.— ન્દાલી ૩
- ફૂંપીકાર જાની તથા ધ્યાનીને, ઉરમા ઉપજયો આનન્દ,
અમૃત રસકંદ.— ન્દાલી ૪
- ઉભા સુખકરમરૂપ છેડયા, નિત્ય વૃદ્ધિ પામે કૃપી પેર,
ચાંદ્રીલા ફેર.— ન્દાલી ૫
- ધર્મમાં પૂર થટે છે અંતરિયે, ધર્મમા ધનુનાનાં નીર છતકાય,
તથા ઉભયથ.— ન્દાલી ૬
- અન્ને વચ્ચે સરિતા સરસ્વતી, વહે વારિ વિમલ વિલસાય,
જાની નર ન્દાય.— ન્દાલી ૭
- ને કોઈ પુરુષ ઉદયવાળાં આનવી, એમા નેહ ફરીને ન્દાય,
પરમ સુખી ધાય.— ન્દાલી ૮
- એને કાઠે વસે માથે ન્દાલમે, સમતા સુન્દરીને લઇ સાથ,
નિરંજન નામ.— ન્દાલી ૯
- પ્રભુજીનું સ્વરૂપ શું વર્ણવું, જગકે જગદગ મુખદાની જ્યોત,
અનુપ ઉદ્યોત.— ન્દાલી ૧૦
- આખા જગના સમથ આનન્દથી, કોટી કોટી ધણે છે આનંદ,
શીતલતામાં થંદ.— ન્દાલી ૧૧

માર્ગ અજીત સ્વરૂપ સુદ્ધસુદ્ધ છે, કરી વાસ મનોહર ભાવ,
માનવ તન લાગ.— વિમુદ્ધ.

(૫૬)

(સ.મી ક.ગાંધી નદી લાગે, નદારા નદાવમાની—એ સર)
 બાવા બાવારે અમો બાવા,
 અવધત જોગી અલખ ચેતારનાર બાવા.—અવધૃત ૦
 હમિયન આહાર અમને તવ જોયુંએ,
 નં જે મજો તે મીઠા માવા.—અવધૃત ૦ ૧
 માથે મજા છે સુઝ મહન મહોડય,
 ચેલા ફણેડ તેના ચલાવા.—અવધૃત ૦ ૨
 સત્ય દેશ જાવા નજો મારગ સૂજયો,
 લાગ્યો જયોતિને માગે જાવા —અવધૃત ૦ ૩
 વિમલ વ્હાલપ કેરા વ્હાલુલાં વાયાં,
 દિશાઓ લાગી છે દેખાવા.—અવધૃત ૦ ૪
 આશા દુઃખદ દુનીયાવળી છે નહી,
 નહ અજ્ઞાન લાગ્યા માવા—અવધૃત ૦ ૫
 નમાર લોક કેની ગોડી ગમે નહી,
 ઉમિયો ઉતાર જેના યાવા —અવધૃત ૦ ૬
 વિકટ ગિરિ છે બીવિમુપદ કેરો,
 દુષ્ટ દાનવ નાથ છે દાવા —અવધૃત ૦ ૭

નવજી નાંતમ નારી કેશાં માનો વેણ,
હરખે પાલવડો પકડયો નો પાર ઉતારજોરે, મુજને ૧
(સાખી)

આત્મા -- મુજને ગમત ના ગમે, શણ બરતા એ રંગ;
ન્હારો ગમત અમિમાં, હું નવ બનું પાંચ
કાયા ' વાડવ ન્હારો ત્રહેર નજી પકવાન,
ન્હારી વિશ્વમોદિની કેર વચન વિહારજોરે, મુજને ૧
(સાખી)

કાયા -- બહુ મહુ દાવ વિભાવથી, નાથ ! કડે મુજનાન;
પંદરી પાંચ વડપડ કડે, ભણી લઉં એવ બન
પ્રમતી વેલો પાણી પાઈ ઉતરી આપ,
સનગી વિરહ સમયથી હવે નદી સહારજોરે, મુજને ૩
(સાખી)

આત્મા -- ન્હારો દાવ વિભાવમ સપડાવેલા જહુ દિન
જન્મ મનુ મ. ડી જાવે, કી દીપા ડિન્ન મિન્ન
નારી ભેદ વેલોના માયા પાન ભપાર,
હ. નાવે કાવ માત દવે ન સહ ઉત્તારજોરે, મુજને ૩
(સાખી)

કુલ -- નહ ન સવળી, મનીયો તુ ત્રેદાસ;
સનગી ભણી જાવે, જમ સાનુ સદાસ
ભારી લાલચ એક સદાસ દુ નાથ,
જન, - જન કડે દાવ સદાસ પાનજોરે મુજને ૩

મનવા રાજાને પ્રયોગ.

(૭૭)

(રાજ કેપરો)

મનવાજી મહાનગરે, વિચારીને રાજ્ય કરે,
 દેશ તમારા નાજારે, છતી છતી કગલ કરો—એ દો
 ફર ભગવત રાજ લોજીએ, જીતજીએ યાનિદેવ,
 રત્ન રમણી પૂજી છે જંતી, લેના લેના નરેણ;
 એ મહાવવા માટે કે, દેશભક્તિ હાથ પાશે. મનવાજી
 ક્રિષ્ણા મારે ફરી કીર્તિ, અક્રિષ્ણા કોય અનુપ,
 રેવણવધુ પાવમાત્ર થયા છે, જોખારી છે મૂવ મૂવ,
 પાડે કેમ પાવવરે, જયજય જાવી પદેપદે મહેલ મનવાજી
 મુખ દેવાની ખ્યાલી તમારી, નિરુત્તિ જે તારે,
 મરુતિયા ફરે ફરીને, નવની છે આ વાર,
 જગત વિચારી એટલા કે, દરેક વિચાર અમલે કરેલ મનવાજી
 જય રાજ રાજ નિરખ કિંતુ નાખ્ય, ત્રિવક્ર પ્રાસુવામ,
 એ રાજે રાજ્યજય તમારો, કીર્તિ ફલાનુજમ.
 દુઃખજી છે આ રહ્યા કે, રાજ્ય પ્રાપ્તિને પદ પગરેલ મનવાજી
 મિલકત મેલે આ માત્ર જગત તરો, ઠિ એક,
 જાત મહત્ત ઇતે જર મારે, રોડ મુખજી મેલ,
 જાત મહત્તે અરેલે અજાત ફરતિ પૂતરેલ મનવાજી

મનને મનાવણી.

(૮૦)

સમજ લે મન સમજ લે મન, સવળી વાટે ચાલે,
 કર પ્રભુ સંગાયે પ્રીતડી, શીર ઠોપી રહ્યો છે કાળે—ટેક
 આયુષ્ એળે ચાલીયું, થયાં વર્ષ પાંચ પચાસે,
 પણ ધર્મસાધન નવ કર્યું, થવા વખત આવી ખલાસે. સમજ
 માનવભવ રૂપ દિવસ છે જ્યાં, તેજ સત્ય જણાયે,
 અન્ય ભવ રૂપ રાત્રિમાંહી, કારજ કાંઈ ન ધાયે. સમજ
 જુઠા જગની જુઠી બાજ, જુઠો જગતનો પ્યારે,
 માત તાતને જાત જુઠાં, જુઠો સકલ સંસારે. સમજ
 આવજુ માતની વાદળી, હળી મળી વળી વેરાયે.
 આ સંગ સંસારી તણે તે, દરીયે ડુબી જાયે. સમજ
 માઈ માઈ શું માને બાઈ! આપણું કોઈ ન ધાયે,
 તણ ચાલવું છે અન્તમાં ત્યાં, કોઈ ન આવે સહાયે. સમજ
 પરમયોર સ્વરૂપ જોહનું, દેખતાં હર ધાયે,
 એવે મસાણે કેકના તન, ઉપર લાગી દહાયે. સમજ
 કરે રૂદન પરિવાર આખો. બેરી કરે હાય હાયે,
 મિત્રો આવી મસાણ સુધી, બસ્મ કરી ઘર જાયે. સમજ
 બે ત્રણ દિવસ ચાલીયા, કર્યો કારમો કંકજાટરે,
 વહી જતાં અતિ આંસુ આંખે, ઉર ભર્યા ઉચ્ચાટરે. સમજ
 એથી અધિક દિન ચાલીયા, હવે થવા પાંચ છ સાતે,

“ આરે સંસાર અસાર છે.”

(૮૫)

(ગાન બેપારને)

આરે સંસાર અસાર છે, નથી રેખાતો સારણ;
 સજ્જન પરમ ભગવાનનું, સાચું શિવપદ દારણ.—આરે ૧
 સગાં સંજળી સહુ સ્વારથી, પુત્રાદિક પરિવારણ;
 સ્વાર્થ રેખી આવે રોડતાં, સ્વાર્થ મુખી સંસારણ.—આરે ૨
 માફ માફ મું કરી રહ્યો, તાર કોણ ન ઘનારણ;
 મિટા મિટા મુકી ચાલીયા, મહેલ મદિર દારણ.—આરે ૩
 પાંડવ પાવ પરાક્રમી, ફરતી અવનીમાં આવણ;
 બેજ અવની તણ ચાલીયા, વસ્ત્રા નઈને મસાણણ.—આરે ૪
 પૃથુરાજ હીમલી તણે રાજવી, હાથી ઝુલે હનારણ,
 વવન રાજ મહી દારીએ, મયો ત્યાગી દરબારણ.—આરે ૫
 નરવીર શિવાણ શૂરો પણે, હરાખ્યા જેણે મુસલમાનણ
 તેહ તણ તન ચાલીએ, છાપું દિન્દુનું રચાણ.—આરે ૬
 પિતા રૂવે પુત્રની પછી, કોણ કરશે ભરાણણ;
 કરે નહીં પછુ કોણ દિન, એના છવનો કરાં ચણણ.—આરે ૭
 પ્રમદા રૂવે પતિ પાછળે, સ્વને મયા સ્વામીનાવણ;
 મ્હારી રણ હવે શી વચે, મને શીધી બનાવણ.—આરે ૮
 પુત્ર રૂવે પિતા પાછળે, વચી રૂવે બીજા બાવણ;
 રજા મુકી મયા નહિ પિત્ર, કરચી કાવ નાનાવણ.—આરે ૯

[illegible]

પેસા તો આવે, પણ બહુ દુઃખ આપીને,
 એવો ન્યાય યુદ્ધનો લેવો ઉર ને,
 પ્રભુજી પ્રસન્ન પણ તેવી રીતે યાય છે,
 એથી હિંમત હારે નહી તલ પૂર ને—અભય ૭
 પાંચ રૂપીયા માટે દુઃખ વેઠા બહુ,
 વિનાશમે નથી મળતી એક બદામ ને;
 સર્વ જગત્ કરતાં ને ધન કેટલે ધણું,
 વિના મમે એ કયાંથી ભેટે રામ ને—અભય ૮
 અભય એજ છે લક્ષણ સાચા સાધુનું,
 અભય એજ છે સોથી બુધણ મેદ ને;
 અભય એજ છે લક્ષણ પ્રભુની પ્રાપ્તિનું,
 અભય એજ છે કીર્તિ અનંતપમેય ને—અભય ૯
 વારંવાર પુકારી કહું છું સાધુને,
 અભય ધરીને ભજનને શ્રીગુણ પામ ને;
 ભજન વિરોધી માતતાત ભગિની પ્રિય,
 ગામદામ સહુ તજવાં એવાં પામ ને—અભય ૧૦
 સુરતભરણી માટે ગર્દભ લીંડને,
 ખારો નહિ એ ભાવિકા ભગવત્ ભક્ત ને;
 અજીતનાથ મળે નહો અભય ધરો યદિ,
 ભરો ઉતરી જખમારે આ જગત્ ને—અભય ૧૧

જમનાભુમી સંયોગી, જમના ભુમી વિયોગી,
 જમન દોઢ દિન નહિ ગાડે, જમન ૩૫ અંધાર. ૬
 જમણી ભુમી છે બાણ, જમના ભુમી છે માણ,
 જમણા લોક છે પાણ, જમણી ભુમી મગણ. ૧૦
 જમનાંદિ દુઃખી થાયે, જમન ખાત્રા ધણ ખાત્રી,
 જમનનું માણું ના માયે, ખરે રસ્તે મજબૂત બાધ. ૧૧

પ્રભુ જ મત્ય છે.

(૧૦૦)

(૧૦૦)

પ્રભુની સાચી છે બક્ષિ. પ્રભુમાં સર્વ છે યક્ષિ.
 પ્રભુની આપણે વ્યક્ષિ. પ્રભુમાં ધરવી આસક્ષિ ૧
 પ્રભુના રંગે રંગાણું, પ્રભુના પથમાં અણુ,
 પ્રભુના ગીતના ગાડું, પ્રભુ પથે શુભો થાડું ૨
 પ્રભુની સાચી છે પ્રીતિ, પ્રભુની સત્ય છે નીતિ.
 પ્રભુને પામું જન છતી, પ્રભુ પથે નથી બા : ૩
 પ્રભુના તે પ્રભુ પોતે, ગમે તે માનના પોતે : ૪
 પ્રભુની છે નહિ વક્ષિ, પ્રભુમાં છે નાહ ખ : ૬
 પ્રભુને નિત્ય લીલાલી, પ્રભુની થાત્રી બાલ. ૭
 પ્રભુમાં છે સદા શાન્તિ, પ્રભુ છે લીન પેદાની ૫

કરીય મસ્તાન અધોપર, ઉત્તરથી નેશુ પડયો
 ઉપાટે પાચ આસીને, કરી પાગા ચુ પડયો
 કરી યોગી ઘણ અચ્યુત, અલખ ચેતાવવી પડયો
 કરી ઘણને અધિભરી, છડી ભાતાવવી પડયો
 કરી શાસ્ત્રાર્થ કરવાને, સભામાં આવવું પડયો
 કરી મુંગા રહી મનને, પ્રભુમાં લાવવું પડયો
 કરી અભિમાનીનાં વાક્યો, સમત્વે સાંખવાં પડયો
 કરી યતુતણાં માને, વિદારી નાંખવાં પડયો
 કરી લાખો જનો વચ્ચે, દુગી મગી રહેવું પડયો
 કરી લયભીત જંગલમાં, રહી દુઃખ રહેવું પડયો
 મમે તે સ્થિતિ રીતિમાં, ભજન કરવું સદા પડયો
 સદા આનંદમાં રહેતાં, અજીત નહીં આપદા પડયો

“ હવે પાછા નથી વળવું. ”

(૧૦૪)

(ગદ્ય)

ભલે આકાશપટ તૂટે, ભલે આ વિશ્વ સદુ રહે,
 ભલે જગદ્દ સદુ હુટે, હવે પાછા નથી જગવું
 અમારો પન્થ છે ન્યારો, અમોને એ અતિ ખ્યારો,
 નયનાં લોકથી ન્યારો, હવે પાછા નથી જગવું

રમી આ પાંચી અમતો, તર ના ડાટરોમાંએ;
 દિનેનો બાજુમાં પકડે, અલ્યા થા પ્રેમનો પંથી ૬
 અહીંથી વચ્ચેના સગીયા, વડે મુંઢર રમ્યું પીંજર;
 વગી માલેકા હું લપડ, બની જા પ્રેમનો પંથી. ૧૦
 વગી છે ઇંદનાં જાને, મજા સાથે અહીં જાવાં;
 અરી સ્નેહવત અનુભવવા, બની જા પ્રેમનો પંથી. ૧૧
 મુને તુજ નેનની ઝાંખી, થઈ છે શુભ દિવસથી ને;
 ક્યો ઇન્દુ વિમલ મગને, બની જા પ્રેમનો પંથી. ૧૨
 મુખદ આ ચન્દની ધાગી, વિમલ છે શાન્તિમય કાન્તિ,
 અટલ આનન્દને લેવા, અલ્યા થા પ્રેમનો પંથી. ૧૩
 કશુપિત લોકના પ્રેમા, નથી આ પીંજરે પૂર્યા;
 ભગરની છાંદગી માટે, અલ્યા થા પ્રેમનો પંથી. ૧૪
 છતે ના મોહના ચોદા, અછત સ્થાને અછત થાવા;
 અરે હે ! સ્નેહના બાંધ્યા, બની જા પ્રેમનો પંથી. ૧૫

રાંગમસ્ત શરીરની અસ્વસ્થતા.

(૧૦૬)

(ગઝલ.)

અરે દિલદર્દના સમયે, બને નહી કાંઈ પ્રાણીએ;
 કરે શું કાર્યને અવળાં, ડયાના રંગ મહાણી લે. ૧

સ્વરૂપ સમયની મુખદવાસના, મુખપુષ્પ? ત્હેં જાદિ આપી છે,
 તુજ દીર્ઘિ ત્હેં હેં મુખ તરુવર? સમજન માથે સ્થાપી છે. ૫
 તુજ જીવનની સ્વેત કળા, રેગદંડ? કમળગળુને હણ જા,
 આધાસન તું અમને આપી, એક વખત અમૃત લણ જા;
 એજ છટા ઘનચોર અજની, ગર્જન એજ મુજારી જા,
 કલાપીને આનંદી કરીને, પ્રેમી મંત્ર બજારી જા. ૬
 તુજ કર્તવ્ય તણું પુષ્પોનાં, વૃક્ષો ફરી લીલાં કરી જા,
 નિર્મળ ઘટમાં એને માટે, ત્રીકાં શીતળ જળ બરી જા;
 સત્ય પદની સત્ય લહાર, અમને આવી શીખાવી જા,
 દૃઢ્ય શદ્ધર તણું જગવાળાં, અનુદાન દર્શાવી જા. ૭
 હણ રીતે નિજ ગુરૂની મરજી, ઉઠારી લેવી તે કહી જા,
 હણ રીતે વિદ્યાને બજારી, પ્રયત્ન આવી એ હણ જા;
 મધુર બવન વિદ્યા ગર્જનથી, જે રીતે મનદર લાગે,
 અરે મુમિત્ર? આવી શિખવી જા, તુજ વિરહ વિગમય લાગે. ૮
 અન્ય દિવસે દારણ બાંધવ? પ્રયત્ન તું અતિશય કરતો,
 અંથોદારણ કારણ બ્યાં ત્યા, સદુપદંશ તુ ઉચ્ચરતો;
 નિષ્ફળ દાગ દદિ ન વદવતો, બલ્ય વર્તમનો પાંચી હતો,
 અરે મુસાફર? બલું હતું તો, બાધ્યો ત્હેં કેમ રનેહ હતો? ૯
 ઉર્ધ્વમાર્ગની સત્ય મુસાફરી, આવીને બતજાવી જા,
 એજ મધુરા સત્ય દેશના, અગમ્ય શબ્દ મુજારી જા;

અરે! જીગરના દોસ્ત મદાયાય, અતીવ રમ્ય મૂર્તિ ત્હારી,
 યાદ અદર્શિય આવે નયને, નીરધાર લાવે બારી. ૧
 સુંદર યૌવન મધ્ય દેહ તુજ, કાળ તજા આધીન થયો,
 તુજ આમિત્ર તજા દિલને જવર, કેમ? મુખેથી બપ કમો;
 મૈયે ધરું કઈ રીતે પ્યારા, અભિન્ન દિલને બેસી ગયો,
 અધઃ સ્થાનપર ત્યાગી સ્નેહીને, ઉત્તમ પદ જઈ બેસી રહ્યો. ૨
 સમય સમય તુજ વાર્તા કરતાં, રમ્ય મૂર્તિ સાંભરી આવે,
 યોગ સમુદ્રે ડૂબાવીને, વારંવાર દિલ તલમાયે;
 દાસ્ય તૂતું પડી બપ ગાંધે છે, વાગે તીવ્ર તિરો તનમાં,
 યિરીય કુમુદની મૃદુલ પાંખડી, બળે વિરહ દ્રવ્યી વનમાં. ૩
 ફરી ઝાંખી કરવાને આતુર, ફરી વાર્તા કરવા મન છે,
 ફરી તાળી લેવા તુજ કરની, પૂર્ણાતુર જરૂર તન છે;
 એક તરની લલિત કાગી પર, બેઠી પડી વિદ્યામ કયોં,
 દીવ આવી તલમાયી તનને, અમમ્ય સ્થાન ને કેમ કયોં? ૪
 ઓ પખો? તુજ રમ્ય પાખડી, કવરવ રમ્ય રમરી આવે,
 પ્રાણાન્ન? હરમ્ય મિત્રો તુજ, દોસ્ત સાડુ કેમ ફરી નાવે?

૧૩. ૧૩૩ નજીબાતે જોડેલુન રામાં સરવંવામ મલકી નેમના મને જે
 માગી અદર્શિય મનપણે આપા દત્તી તે સર્વ નજર થઈ દર્શિ
 નજીબાતે અદર્શિય મનપણે પ્રમંવને અદર્શિય આ કાવ્ય સખાઈ દર્શિ

ફલે ભરાઈ નાદનો, જપે નસે છતાય છે,
 ફલે જપા ધમક એ, પસાપમાં વાપ છે,
 ફલે મહાન મર્જનો, ફલે નહીં મળે કંઈ.
 ફલે મયૂર શબ્દને, ફલે મુખામુખી મળે. ૧૩
 ધરી વિષે જાન પ્રપાત, માર્ગે સીંજવી મુકે,
 ધરી વિષે જ માર્ગે, મર્યાદ તાપથી મુકે,
 ધયા યમે મુજોધથી, જરાક નાર સુધરે,
 ધરી વિષે જ એજ પાણી, શાશ્વતા દિવે મરે. ૧૪
 છતાંય તાપ આપનો, પ્રતાપ તો ચલાવતો,
 કપોલ માસ ભાસ માંહી, સ્વેદ જિંદુ લાવતો,
 બહાર તાપ મંદિરે, બહુ જ ધામ આવતો,
 ઉન્હાણુ ઉમ નામુ તેવ, ઉમતા જલાવતો. ૧૫
 અરે ? મનુષ્ય ? ખીર વીર ? ખ્યાન થયો હવે મરી,
 મહાન જેટ માસ માંહિ, મેઘ વરતુ થયો ભરી,
 નવીન સાક્ષમાં નવીન, પાન્યનો ઉન્હાસ છે,
 યથા નવીન ચિખ્ખને, નવા ઘવાની આય છે. ૧૬
 ચુરકુણીનાં સ્થાપના, -વિષે હવે કટીકસો,
 અયોગ્ય બાગલમથી, જરૂર દૂર ને વસો,
 મનુષ્ય જન્મ ઉચ્ચ એ, અમૂલ્ય દીન આજ છે,
 કરો પ્રમુદ કાપં એક, -પંથ દોય કાજ છે. ૧૭
 મુંબાઈ.

મુનિ અજીતસાગર.

આ સ્વેન યશ આરસ ઉપર, જે અંકડા તું પાડી છે,
 ચારિત્ર મૂર્તિ ઉપરનો તું, સ્થાપે પટ ઉપાડી છે,
 મધુ વાગ્યના લેવાનમાં, મનદર મળને માણી છે,
 તુજ દીક્ષતા પર દોસ્તને, આત્માની ખાતર તાણી છે.
 બીજમાં ભર્યા છે વાસનાનાં, ગાઢ ઉડા લગરમાં,
 અપસંમ રૂપ વૃદ્ધિ યતાં, ઉગી નીકળે પથ સંજમાં,
 ઉત્તર તરફના માર્ગે સ્વારે, લુપ્ત પ્રાણે ઘાવ છે,
 કો ભરમ એને પ્રથમથી, જે આત્મનું હિત ચક્રાવ છે.

કંઈ મૂલથી કંઈ ચૂકથી, અપચાન્દ કાળે ડાપશે,
 ચિત્તપો કદી ને દોષ તો, સુખ નીચથી તે પીઠશે,
 નથી ભાત તે ઉપર ચિત્તર, કરીશે દીપ્ત તે ના દીપ્ત,
 પીપલ ચિપ્તું વખન કર, કરીશે પીપ્તું તે ના પીપ્તું.

અપકવ જનને રીલ દીપ્તું, કરીશે દીપ્તું તે ના દીપ્તું,
 જગ સ્વપ્નને ઘટ મિતર કર, માની દીપ્તું તે ના દીપ્તું,
 પ્રિય વારતાથી માર્ગિઓ, તુજને યશ સંભાળશે,
 ચારિત્રનાં યથાગત સદુ, લહ્યા થકી ઉચ્ચારશે.

બ પુપ્પાના બાવથી, જગમન્યુ તરિકે ચાલશે,
 તુજ ઉપેશામિ વિમાનથી, વગલાં વચિક સમાલશે,
 તુજ હૃદયરૂપ પારસમણિ, બીજા હૃદય લોહે અડી,
 કરશે કનક નિર્માણ અતિ, તે યસકર ઉજ્જગ વડી.

જોઈએ જમવા ચેર, તત્ર ઘડુભારે સરે શું ?
 વર્ષાની અતિ તાણ, તત્ર ગ્રી એક કરે શું ?
 ઉઘ્યાં આછાં પાસ, ચતુષ્પદ પૂર્ણ ચરે શું ?
 નદીમાં પાણી લગાર, નાવડું તત્ર ફરે શું ? ૧૦

આર્દ્રા વરસે યદા, પાધરા મહિના બારે,
 એવાં લોડો બધા, વૃદ્ધનાં વાક્ય ઉચ્ચારે,
 એ આર્દ્રાએ ગયા, વિના વૃદ્ધિએ ખાલી,
 દીપી આટલું થયાં, અર્ધ અપાડે તોલી. ૧૧

ધરે ન હેડું ધીર, સહુ જન અતિ અકળાતા,
 સુસવાટા હર્ષ નિત્ય, વાયરા બહુ બહુ બહાતા,
 એ વાયુ ઇશાન, - ખૂણ નેરતથી ભતા,
 તે દુઃકાળ નિધાન, ભાગી પદ ધરધર યાતા. ૧૨

હજીએ આતો પુમે, દુષ્ટ છાપનના દહાડા,
 કેક વરિતને કામ, ઉઠે છે હજીએ દહાડા,
 દહિ દુપનાં દેનાર, પશુઓ મુખાં મનતાં,
 હા હા ! કદ અપાર, સ્મરણથી અધુ વહતાં. ૧૩

વળી નથી કાળ કંઈક, એ ધાપડની હજીએ,
 રખે ઓળ એ દીન, જાદ કરમેથી બજીએ,

(૧૮૪)

હોંલે છે પ્રાણી તે, પત્થર જડ તે શું હોંલ કરે ?
 જગત્ સ્વામીને તું, મુજ પ્રભુ પિતા શું નહિ કરે ?
 મયા પિતા ખ્યારા, ચિશુજન નદી સદા તરજે,
 જગન્માતા પિતા, મમ સહુ ગુન્હા માફ કરજે.
 તમારા દાસોની, રહીજ પ્રભુ ? લજ્જા તમ કરે,
 જશે લજ્જા ત્હારી ચરણ પદિ જાયે વમ કરે;
 મયા પૂરે રાખી, તદ્વત્ અધુના ઉદરજે,
 જગન્માતા પિતા મમ સહુ ગુન્હા માફ કરજે.
 સદા હું નારીને, જનની સમ જાણું જગમણી ?
 જગત્નાં દ્રવ્યોને, અડકું નહી દેવ ? કુળ ગણી,
 અમારામાં ત્હારી, પરમ પ્રભુ ? શક્તિ પ્રસરજે
 જગન્માતા પિતા મમ સહુ ગુન્હા માફ કરજે ૧૩
 વડાડી.

પં. અજીતસાગર.

પરમાત્મા પ્રતિ અભ્યર્થના.

(૧૨૩)

(શિખરિણી ગદ.)

ભરોંસો ત્હારો છે, મનુષ્ય જન તે શું દુઃખ હરે ?
 વધુ પાપાગાઓ, તુજ પદ ગ્રહી સિન્ધુ ઉતરે;

